

Năm đó đã phá hủy nền Hạ, tước Thái Bình, Đền Đền Bạch - Bát Hối Đền Đình - và nền danh “Quốc Lữ Dân Cũ”, trăm phồn thịnh hời tởn ngàn xưa. Đền là một di tích nổi tiếng linh thiêng, nổi đây thờ Đền Vua Cha Bát Hối, và Thiên giới gìn và cai quản Tám Biên.

Và Thiên Biên đó là Vĩnh Công Đền Vĩnh, một anh hùng dân tộc, danh tiếng thời Vua Hùng có công đánh giặc ngoại xâm, giữ vững Tám Biên của nôc Nam. Khi ông mất, nhân dân suy tôn làm Thiên: Thái Tể Long Cung, - một vị Thiên thiêng liêng trong tâm linh Việt, - Thiên Biên Nôc Nam.

Truyền thuyết Mỵ Âu Cỗ cùng 50 người con xuống biên cho thấy: Dân tộc ta thờ thời Vua Hùng đã biết báo và quy phục trên biên. Khi giặc xâm phạm biên nôc Nam, chúng sẽ bị đánh cho tan tác. Bài học lịch sử và danh tiếng Vĩnh Công Đền Vĩnh - Bát Hối Đền Đình và còn nguyên và “Sinh vi danh tiếng, hóa vi thần”: Khi sống là danh tiếng, chết được suy tôn làm Thiên.

Vậy mà ngày nay, trên phóng viên VietNamNet và tranh chấp quy định giữa Việt Nam và Trung Quốc trên Biên Đông, một Lãnh đạo Ngoại giao Công sứ, Phó Chủ nhiệm Ủy ban Đối ngoại của Quốc hội, nguyên Đại sứ, Trưởng phái đoàn Việt Nam tại WTO, ông Ngô Quang Xuân đã nói:

“Theo quy định trong Công ước Luật Biên năm 1982, hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa thuộc chủ quyền của Việt Nam. Chúng ta có cơ sở chủ quyền, nhưng di sản biên lịch sử xảy ra có những cái trở thành tranh chấp, đòi hỏi thời gian mới giải quyết được... Hy vọng với thời gian, vấn đề cũng dần dần được giải quyết trên tinh thần bình đẳng và tôn trọng lẫn nhau để có giải pháp mà các bên đều chấp nhận được”.

Ông Xuân cho rằng Theo quy định trong Công ước Quốc tế và Luật Biên năm 1982 Hoàng Sa và Trường Sa thuộc chủ quyền của Việt Nam, nhưng di sản biên lịch sử đã dẫn đến tranh chấp, đòi hỏi có thời gian mới giải quyết được. Như là bài học từ Tể tiên, khi đó làm gì có Liên Hiệp Quốc và các Công ước quốc tế, đợi đại biên của nôc ta, thì chúng ta phải giải quyết, nếu giải quyết vào công p, thì ta phải kiên quyết đánh đuổi chúng. Tranh chấp chủ là cái cơ để giải quyết phồn Bạch liên chiếm dần biên nôc ta, theo thời gian chúng sẽ chiếm giữ n Biên Đông.

Nhà ngoại giao Ngô Quang Xuân hy vọng với thời gian, vấn đề cũng dần dần được giải quyết trên tinh thần bình đẳng và tôn trọng lẫn nhau để có giải pháp mà các bên đều chấp nhận được. Nếu bình đẳng, thì của ai người đi dự dùng, nếu tôn trọng lẫn nhau, thì không được sang nhà người khác ăn công p. Đợi đại biên của Tể tiên đời, dù là một tộc núi, một thềm sông cũng không được nhúng ng b, không được để giải quyết đơn t. Đó là nguyên tắc cao nhất khi đàm

phán v< ch< quy< n qu< c gia.

H< n 2000 năm tr< c, vào th< i k< đ< u đ< ng n< c, T< tiên ta đã không khu< t ph< c gi< c ph< c ng B< c hùng m< nh, đánh gi< c c< trên bi< n, đ< ng th< i luôn ghi nh< bài h< c này cho th< h< con cháu mai sau. Các S< gia Tri< u Nguy< n đã vi< t v< công < n c< a Đ< c Vĩnh Công, bài văn còn l< u t< i Đ< n Đ< ng B< ng, đ< ch nghĩa: Công đ< c c< a Vĩnh Công r< ng r< , to l< n nh< m< t ng< n núi cao che ch< c< đ< t n< c.

Cha ông ta luôn coi vi< c giáo đ< c l< ch s< , ghi nh< công đ< c c< a T< tiên, nêu cao tinh th< n ch< ng gi< c ngo< i xâm, gi< gìn đ< t đ< i bi< n c< là công vi< c h< t s< c quan tr< ng. Tr< i qua các Tri< u Đ< i Lý, Tr< n, Lê... đ< u m< mang, phong s< c và tu b< Đ< n Đ< ng B< ng đ< t lòng ng< c ng m< , bi< t < n m< t danh t< c ng th< i Vua Hùng đã có công gi< gìn bi< n c< thiêng liêng c< a T< qu< c.

Th< i đ< i H< Chí Minh, h< c sinh g< n nh< không đ< c h< c v< l< ch s< hình thành ch< quy< n, c< trên đ< t li< n và trên bi< n, các em không bi< t nhi< u v< Bi< n Đông, v< qu< n đ< o Hoàng Sa và Tr< ng Sa, ngoài nh< ng thông tin “m< p m< ” nh< ki< u tr< l< i báo chí c< a Phó Ch< nhi< m< y ban Đ< i ngo< i c< a Qu< c H< i Ngô Quang Xuân.

T< i sao ông ta ph< i l< n tránh khi nói v< s< ki< n Trung Qu< c dùng vũ l< c c< c< ng chi< m Hoàng Sa năm 1974 và m< t ph< n Tr< ng Sa năm 1988, và ông ta th< t “nh< c nh<” khi tuyên b< r< ng: “ch< quy< n c< a T< qu< c, đ< t đ< i bi< n c< c< a T< tiên đ< l< i s< đ< c gi< i quy< t trên tinh th< n bình đ< ng, theo cách mà các bên đ< u ch< p nh< n đ< c”, - đó là l< i nói c< a k< bán n< c.

Th< a ông Ngô Quang Xuân, ng< i dân chúng tôi b< phi< u b< u ông vào Qu< c h< i, đ< ông thay m< t ng< i dân b< o v< quy< n l< i cho h< . V< i trách nhi< m c< a ng< i làm công tác đ< i ngo< i, ông ph< i đ< t l< i ích qu< c gia, s< toàn v< n ch< quy< n lên trên h< t. Thi< t nghĩ, nh< ng ai có h< c, có hi< u bi< t, đ< u hi< u đ< c b< n ch< t c< a nh< ng k< nhân danh C< ng s< n mà làm b< y, nói năng h< đ< nh< Ngô Quang Xuân. V< n m< nh đ< t n< c đ< c đ< t vào tay nh< ng k< đó, thì qu< th< t là t< i h< n, nh< c nh< vô cùng.

Ông Ngô Quang Xuân s< không dám tùy ti< n phát ngôn, ông ta ch< đi< n đ< t l< i ý c< a c< p trên, < đây là ông Ch< t< ch Qu< c h< i Nguy< n Phú Tr< ng, < y viên B< Chính tr< , nguyên Ch< t< ch H< i đ< ng lý lu< n trung < c ng; m< t tín đ< trung thành tuy< t đ< i v< i H< c thuy< t Xây đ< ng xã h< i hài hòa XHCN mang đ< c s< c Trung Qu< c. Chính ông Tr< ng đã t< ng tuyên b< : “CNXH mang đ< c s< c

Trung Qu c là kho kinh nghi m cho Vi t Nam h c theo”.

V y là quá rõ, cái thông l ng “t t ng” đã th t vào c đ t n c Vi t Nam ; đây không có gì c ngo i xâm, mà ch có ng i bi n thân thi t, ng i đ ng chí th y chung, m i quan h h u ngh , truy n th ng t t đ p gi a hai n c Vi t – Trung..! Nh ng H c sinh, Sinh viên, Văn ngh sĩ và các Trí th c Vi t Nam đã b th l c bên ngoài l i đ ng, h ch ng Trung Qu c là đi ng c l i đ ng l i, ph ng châm “16 ch vàng” và “4 t t” c a hai Đ ng C ng s n Vi t Nam và Trung Qu c..!

Biên Đông Và Thuyền Biện Núi c Nam, Đ c Vua Cha Bát H i, s b h chia s “bình đ ng” cho các bên, duy có quy n Lãnh đ o c a Đ ng CSVN là h gi gìn mà thôi.